

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 14. november 2008
Sagsnr.: 9848

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 22. oktober 2008 (Alm. del - spørgsmål S 36) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål, stillet af Per Clausen (EL):

Spørgsmål 36:

”Ministeren bedes kommentere de økonomiske vismænds indlæg i Politiken den 16. oktober 2008: ”Hovedløst at skrotte brakmarker”.

Svar:

Som svar på spørgsmålet vil jeg henvise til mit indlæg, bragt i Politiken den 26. oktober 2008:

”Jeg har altid haft stor respekt for de økonomiske vismænd. Deres opgave er at sætte fingeren på ømme punkter og anvise gode reformforslag. Det har de konsekvent gjort på skatteområdet, på uddannelsesområdet og på arbejdsmarkedsområdet, uanset om politikerne efterfølgende har hældt dem ned ad brættet som »politisk tonedøve«. Deres analyser har under alle omstændigheder været interessante

Desværre er jeg ikke voldsomt imponeret af deres klumme om braklægning i Politiken 16. oktober. Vismændene giver en udmærket redegørelse for, hvordan braklægningen blev del af EU's fælles landbrugspolitik. Ikke for at gavne naturen, ikke for at befordre god landbrugspraksis, men for at begrænse produktionen af korn. Brakken blev således indført for at lappe på de uønskede konsekvenser af EU's landbrugsstøtte.

Vismændene indrømmer, at suspenderingen af braklægningen »i og for sig« er logisk. Men de påpeger, at braklægning, i løbet af de seneste 15 år, er blevet en del af den danske miljøpolitik. Det er i og for sig rigtigt nok. Men det er da en underlig måde at fremme natur på. Hvorfor fremme natur hist og pist, ved tilfældighedernes spil, ad bagvejen, gennem en produktionsbegrænsende ordning? Hvorfor ikke fremme naturen mere målrettet ved at udpege de arealer,

der har særlige værdier, og betale for at bevare dem? Se, det ville have været en fornuftig konklusion fra vismændene. Realiteten er, at de braklagte jorder i Danmark typisk har været dem, som landmændene syntes var de mindst værdifulde. Derfor er braklægningen ikke noget fornuftigt instrument til at prioritere Danmarks naturværdier. Udgangspunktet bør være, at de politiske beslutningstagere udpeger de mest interessante naturtyper og derefter afsætter de beløb, der skal til for at beskytte dem.

Vismændenes mest direkte kritik går på, at regeringen burde have gennemført en forudgående grundig samfundsøkonomisk analyse forud for ophævelsen af brakken. Gerne for min skyld. Problemet var bare, at vi var nødt til at handle hurtigt, hvis vi ville prøve at kompensere for de miljømæssige konsekvenser af ophævelsen af braklægningen.”

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen

/Lars O. Hansen